

sikre, at enhver lovgivning, der fremsættes i Folketinget, er i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention. Det ved hr. Albrechtsen, og det ved – tror jeg – ethvert medlem af Folketinget, at sådan forholdt der det sig. Det er jo sådan set lige meget, hvordan lovgivningen er blevet forberedt, om den er foregået i et lovforberedende udvalg her i landet, eller om det er via det arbejde, der har fundet sted på grundlag af direktivtekster.

Men dér, hvor det her bliver interessant omkring menneskerettighederne i forhold til EU-institutionerne, er jo ikke dér, hvor det er lovgivning, der skal vedtages her i Folketinget, men det er dér, hvor grænserne er for EU-institutionernes handlefrihed. Og det er her, hvor institutionerne handler på egne vegne med grundlag i det retsgrundlag, der er skabt, men hvor det ikke er noget, der skal passere vores nationale parlament, at styrkelsen af menneskerettighederne bliver interessant.

Det er så uforståeligt for os alle sammen, når man i øvrigt kender den interesse og respekt for menneskerettigheder, som i hvert fald er blandt de af Enhedslistens medlemmer, man møder ude i landet, at hr. Albrechtsen kæmper denne her kamp i dag i fællig med hr. Thulesen Dahl.

Når hr. Albrechtsen selv ser, hvor vigtigt det er, at når der fremsættes lovgivning, der har EU-baggrund her i Folketinget, at vi så sikrer, at menneskerettighederne overholdes, hvorfor skal det så ikke også præciseres, så borgerne ved, hvordan det forholder sig, når EU-institutionerne har deres egen handlefrihed?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Hr. Keld Albrechtsen taler om tarvelighedens charter. Består tarveligheden i virkeligheden ikke i, at vi ikke vil udvide menneskerettighederne også i forhold til EU's institutioner?

Jeg bemærkede, hvad hr. Keld Albrechtsen sagde, nemlig dette lille, tarvelige projekt, fordi man ønskede, at EU rent faktisk skulle udvide menneskerettighederne, altså underforstået ud over det, der i forvejen ligger i den europæiske menneskerettighedskonvention, og ud over det, der ligger i landenes grundlov. Jeg vil gerne spørge hr. Keld Albrechtsen:

1: Hvad er det for rettigheder, der skal ind? 2: Hvordan vil man sikre dem retsligt uden at køre det ind i Traktaten og dermed give EF-Domstolen en kompetence, så man ikke på det

lille, tarvelig projekt i værste fald vil tillade, at EF-Domstolen fik det?

Det synes jeg kunne være ret interessant at vide. For mig siger det lidt mere Union, men man bliver jo i disse tider overrasket over de signaler i forhold til holdningen til EU. Så jeg synes, det kunne være lidt interessant at høre om dette.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jamen jeg vil da godt høre, hvad Enhedslisten vil i forhold til menneskerettighederne, fordi det, jeg hørte her, var, at der var en hel del ting, man var nervøse for, og som ikke skulle ske.

Jeg opfatter lidt det, hr. Keld Albrechtsen siger, som om, at når vi har normale menneskerettigheder, hvor det er et forhold mellem stat og borger, så er det ikke noget, EU skal gå ind og blande sig i, fordi det er et forhold mellem stat og borger.

Hvis det er holdningen, så synes jeg faktisk, at Enhedslisten fornægter det faktum, at vi har et EU med en hel del organer, som har magt, som tager beslutninger, og hvor det så også er væsentligt, at der ligger en forpligtelse for disse organer til at overholde menneskerettighederne, og at vi giver dem en politisk forpligtelse hertil.

Jeg synes, jeg mangler en positiv erklæring med hensyn til, hvad Enhedslisten vil over for de organer, som faktisk har magt i EU, uanset om vi kalder det stat eller ej.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Knud Erik Hansen kan jeg svare meget kort, fordi den menneskerettighedsforpligtelse for EU's institutioner er understreget i Amsterdamtraktaten med bl.a. henvisning til den europæiske menneskerettighedskonvention, og det kan altså ikke blive forbedret ved hjælp af det her charter, men det kan blive forringet.

Til ministeren: Jamen nu siger ministeren så, at det er, når EU handler direkte i forhold til borgeren, men det må jo så betyde, at ministeren forestiller sig, at der nu skal indføres en union, hvor det bliver mere og mere almindeligt, at EU har direkte anvendelig statsmagt, altså uden om nationalstaternes administration, og at det er derfor, man forestiller sig, at EU skal have sin egen menneskerettighedsfortolkning hos EF-Domstolen.

Det er altså, fordi der bliver indført en stadig stigende mængde direkte statsmagt i EU, som